

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 Korona
Fél évre 2 Korona
Negyed évre 1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilatkoztató közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Vörösmarthy Mihály.

Régi dicsőségünk hirdetője, nagyságunk megénekelője, ez eszményinek s fenségesnek hü követője s hive volt Vörösmarthy.

A fehérmegyei Kápolnás-Nyéken született 1800-ban. Iskoláit szinte megyéjének székhelyén Székes-Fehérvárott s csak részben Pesten végezte.

Születésének 100 éves fordulóját üljük ez évben.

Országszerte hangzik a Vörösmarthy név, lelkesül a magyar nemzet, mi azt mutatja, hogy a születési százados évforduló nem csupán az irodalom ünnepe, de ünnepe a nemzetnek is, halálával adózik minden magyar kebel Vörösmarthy emlékének, az aggastyán és gyermek, az ur és szolga, szegény és gazdag egy képen zengi a „Szózatot“ s annak örökbecsű s mindig gyújtó strófiát.

Nehéz idők viharoztak le a magyar nemzet felett, nehéz idők, midőn a nemzet nem nyilváníthatta szabadon gondolatait, nem nyilatkozhatott meg, de e lesújtó viszonyok közt is fel-emelte szavát a nemzet költői által, különösen pedig Vörösmarthy költői szelleme, lánglelke, s arany tolla nyilatkozott meg az elnyomatás sötét napjaiban.

Méltán magasztalhatja azért a nemzet s becsülheti azt az erőt, mely a költészet s tudományban gyökeredzik.

Onmagát becsüli a nemzet, midőn annyi kegyelettel rója le tisztellete, halála adóját nagy költője Vörösmarthy emléke iránt, önmagát becsüli a magyar nemzet, midőn Vörösmarthy halhatatlanságát — ékes szoborral — örökíti meg az utókor számára.

Községünk tegnap róttá le hála áldozatát a lánglelkű költő emlékének, a „Szózat“ halhatatlan szerzőjének.

A „Polgári Kör“ első tisztújító gyűlését rekesztette be a Vörösmarthy ünneplés, ide gyülekezett a községe java, apraja nagyja, s elzengte az örökbecsű „Hymnust“, melyben

egykor a nagy költő ihletett ajka Isten segítségét esdeklé le nemzete számára.

Lelkesülten énekli a „Szózatot“, melyben egykor hazaszeretetre buzdította a koszorus író magyar honfi társait, azaz hogy buzdít bennünket életet, s buzdítja a jövő nemzedéket is, mert míg magyar él a földön, annak szive lapjára lángbetűkkel ragyognak Vörösmarthy parancs szavai: „*Al-djon vagy verjen sors keze, itt élned, halnod kell.*“

—Hh.—

Vasárnapi munkaszünet.

Általános divattá lett a vasárnapi hivataloskodás, adószedés stb. a községekben elannyira, hogy az a lázas tevékenység, mely vasárnap a közházaknál mutatkozott, minden ízében felülhaladta a köznapi hivatalos életet.

Ertesülünk, de az alábbiakból is kitűnik, hogy a megyei lelkészkezdő papság e visszaélés ellen jogorvoslatot keresett s kapott is.

Alispán ur bölcsen intézte el a lelkészkezdő papság által kellően megvilágított s eléje terjesztett ügyet.

A vármegye minden községének megküldte az alábbi rendeletet, mely körvonalozza a hivatalok vasárnapi munkakörét.

Az érdekes és minden ízében gyakorlati rendelet így hangzik:

Teljesen méltányolva azon vallás erkölcsi alapokon nyugvó indokokat, melyek a kerületi lelkészség előterjesztésében foglaltak s a magam részéről is áthatva a vasár- és ünnepnap munkaszünet, vallásbeli szükségérzetétől, — ezennel elrendelem, miszerint a vezetésem alatt álló Csongrád vármegye területén működő közigazgatási hatóságok részéről vasár- és ünnepnapokra senki semmiféle hatósági intézkedést igénylő ügyben meg ne idéztessek; továbbá hogy ezen napokon sem állami, sem egyéb semminemű adók a városi illetőleg községi adóhivatalok által ne szedessenek, azok e napokon senkitől el ne fogadtassanak.

Nem teljesíthetem azonban az előterjesztésben foglalt azon kérelmet, hogy vasár- és ünnepnapokon hivatalos functiók egyáltalán ne végeztessenek s hogy a köz-

hivatalnokok e napokon a hivatalos működés alul teljesen felmentessenek, mert a törvényhatóság területén divó tanyarendszer mellett a tanyán lakó népség joggal nem zárható el attól, hogy ügyes-bajos dolgait vasárnap végezhesse; méltánytalan eljárás volna ezen tekintélyes számú polgársággal szemben, hogy a hetet a város vagy községtől távol eső tanyán munkában töltvén, — ha vasárnapon megjelen ügyei elintézése végett a község házában, ott ezen napok délelőttjén senkit ne találjon, ki ügyét elvégezze s kénytelen legyen munkanapjának elvesztésével hétköznapon megjelenni, hogy ügye meghallgattassék. Erre való tekintettel a közhivataloknak vasár és ünnepnapok délelőttjein való szüneteltetése kivihetetlen és megengedhetetlen.

Mindazonáltal a közhivatalnok sem zárható el attól, hogy vallási kérelmeinek e napokon eleget tessen, e végből jogában áll minden tisztviselőnek vallása szokásai szerinti időben hitfelekesete templomába e napokon is eljárni, ugy azonban, hogy az isteni tisztelet előtt és annak végzetével hivatali kötelességeit teljesítve, a közreműködését igénylő felek rendelkezésére álljon.

Elrendelem végül, hogy ezen rendelkezésem az összes városi és községi tisztviselőkkel megfelelő módon közöltessék.

Dr. Csató Zsigmond,
alispán.

Vörösmarthy ünnepély.

A „Polgári Kör“ mint már vezető cikkünkben megemlékeztünk, tegnap Vörösmarthy ünnepélyt rendezett. Tette ezt a kör egyrészt, hogy első tisztújító ülését emlékezetessé tegye, másrészt hogy lerója a halhatatlan költő iránt táplált háláját.

Az ünnepség este 7 óra után vette kezdetét, s ennek minden pontja lelkesítő hatással volt a megjelent közönségre.

A program sorozatát elnöki megnyitó előzte meg, melyet főtitkár, Keller Lajos ur tartott. Megemlékezett a „Polgári Kör“ rendeltetéséről, a megejtett tisztújításról, s midőn örömét fejezte ki a felett, hogy a kör mindjárt első érdemleges ülése alkalmából ily szép és disztigvált közönséget van szerencséje falai közt tisztelhetni, kéri a jelenlevőket, miszerint

értelmesen tehetségre valló ügyesség és hévvel szavalta el Vörösmarty „Hymnus“-át.

Majd Humay Nándor tanító ur értekezett Vörösmartyról, s a nála szokásos világossággal, melegség s közvetlenséggel méltatta a hallhatatlan költőt. Nagy hatást ért el, midőn szónoki hévvel halhatatlanította Vörösmartyt, azzal fejezte be értekezését, hogy a három színű lobogóra a halhatatlan költő parancsként írta fel minden magyar számára a „Szózat“ eme lelkesítő szavait: *„Áldjon vagy verjen sors keze, itt éljed, halnod kell.“*

A sikeres előadás után Lipták Jenőné szül. Pacher Ilonka urnő következett. Egyike ő a szavaló magaslaton a közönség régi kedvenceinek. Előadói képességével még növendék korában ismerkedtünk meg.

Ez uton is kitünően hangolta a közönséget: „A vén cigány“-nyal, mit páthosszal, érzéssel s dinsztigváltan adott elő.

A szereplők sikeréhez hozzájárult a program 5-ik pontjában Vitos János ur is, ki ugyancsak Vörösmartytól szavalta el a „Szép asszonyt“. Előadása világos, higgadt volt, korrektül értelmezte a hallhatatlan költőt.

A hatodik szám Vörösmarty örök szép melodramája volt: a „Szép Ilonka“. Előadták Vitos Jánosné szül. Kollmann Irma, Lipták Jenőné urnők,

Gelsy Vilma s Bozó Irénke kisasszonyok Vitos János és Tóth János urak.

E számban előadottak koronája Vitos Jánosné urnő volt. Egyedül s kizárólag neki köszönhetjük azon kellemes perceket, miket a „Szép Ilonka“ előadásával annyi lelkes örömmel átélveztünk. Nem méltathatjuk ez urnő fáradozását, szakértelmét, sikereit más-kép, mintha azt mondjuk, hogy a „Szép Ilonka“ mai jelenítéséhez ő adta a lelket.

E szám után az elnök, Keller Lajos lépett elő s úgy a kör, valamint a jelenlevő közönség nevében mondott köszönetet Dr. Vadnay Andor főispán, Dr. Csató Zsigmond alispán, Gál és Pallai kir. járásbíró uraknak, s a többi vidéki vendégeknek, hogy becses megjelenésükkel a mai ünnepély fényét emelni szívesek voltak.

Erre a főispán ur ő méltósága szólott a közönséghez.

Beszéde folyamán kívánja, hogy a mindszenti „Polgári Kör“ tagjai e három szót vessék szíveikbe: Isten, haza és király, akkor hiszi, hogy ezen kör felvirágozását semmi féle viszály nem fogja meggátolni.

Kívánja továbbá, hogy a mindszenti „Polgári Kör“ elnöke: Főtiszt. Keller Lajos ur, ezen állásban még számos éven át buzgólkodhasson.

A főispán ur ő méltósága szavait a közönség nagy éljenzéssel fogadta.

Az ünnepélyt befejezte a „Szózat“, mit a közönség a lelkesedés hangján zengett el.

A „Szózat“ eléneklését Almásy László ur vezette, az ünnepély technikai részét Lipták Jenő és Vitos János urak oldatták meg elismerésre méltó buzgalommal és sikerrel.

Az ünnepély maradandó nyomatagot hagyott hátra a jelenvoltak lelkében.

VEGYESEK.

— Személyi hírek. Tegnap délelőtt közönségünkbe érkezett Dr. Vadnay Andor főispán ur ő méltósága s dr. Csáthó Zsigmond alispán ur, valamint Gál Sándor és Pallai Zoltán kir. járásbírók s részt vettek a Vörösmarty ünnepélyen. Az előbbiekből ebédre Főt. Keller Lajos ur vendégei voltak, hol a helybeliek közül is többen vettek részt, míg a járásbíró urak Gyárfás szolgabíró ur vendégei voltak. Az esti 9 órai vonnattal visszautaztak Szentesre.

— A mindszenti „Polgári Kör“ tegnap délután 3 órakor tartotta meg első tisztújító közgyűlését a tagok majdnem teljes részvételével. A tárgysorozat első pontja elnöki megnyitó volt. Ft. Keller Lajos plebános ur meleg szavakban üdvözli a megjelenteket s őszinte örömeinek

TÁRCZA.

Csóri Péter titkai.

— Vig. történet a régi jó időkben. —

Irta: Benedek Elek.

A plebános ur nem volt otthon. A nótárius ennél fogva benyitott a kispaphoz.

— Tisztelendő ur csodálkozni fog,

— Nos?

— A Csóri Peti hivatja,

— A Csóri Péter az a pap-gyűlölő?

Az az ördög cimborája. Az az Istentelen, az a megátalkodott? Aki döglött macskát akasztott a Nepomuki-Szent nyakába? Aki születése óta csak az Istent káromolja. Aki egész életében istentelennél istentelenebb tréfákat üzött. Akinek minden lépte kárhozát. Aki reverendát öltött és sorba gyóntatta benne a cigány-lányokat. Akinek már hat éves korában örökre el-kárhozott a lelke. Az hivat? Es engem? Hát miért hivat engem? Hát talán valami csufot akar üzni belőlem? Hát micsoda

— Mérsékelje haragját káplán ur. A csóri földes ur — haldoklik!

— Haldoklik! Aha! Elérte a végzet.

Most már két kézzel is lehuzná az eget. Így szoktak az ilyen emberek. Hát mit akar velem.

— Törődelmesen meggyónni!

— Jó. Megyek. Megmosom a fejét utoljára. Igenis, megyek. Tudom istenem megemléget még a tul világon is.

Azzal ki jobbra, ki balra elsietett.

A Csóri Péter a híres tréfás, hét vármegye cimborája, ott feküdt egy pamlagon. Az arca fehér volt, mintha bepuderozta volna. A két szeme alatt a halál karikái ültek. Kezei lehanyatlottak a földre s kínosan hörgött. Egy rossz téj gyeritya lobogott mellette. Tővig égett már, a papírja fogott lángot. Ennél a kísérteties vilábráló fénynél vallott a kispapnak:

— Igen... szent atyám, érzem halálotomat... Sok a bűnöm, ugye-e? De azért megvallom az utolsó is. Ki akarok békülni az összes tisztelt szentekkel. Ne nézzenek rám haragosan, ha összekerülünk.

— Megátalkodott ember, ne morfondirozz a halálos ágyadon is. Vallj törődelmesen tovább, hogy megtisztuljon bűnös lelked.

— Csak korholjon. Megérdemlem.

Nos, — igen. Jöjjön közelébb, Így. Figyeljen ide. Ismeri ugye-e a pagonyban azt az elhagyatott vadászlakomat, a mit a nép „Belzebub kastélyának“ keresztelt el.

— Te voltál a fejedelme, — istentelen!

— Igaza van. Alázatosan hajtok tédet fejet. Szánom bánom bűneimet.

— Ne perorálj annyit. Mi volt azzal a kastélylyal?

— Ja, igen. Hallja hát meg. Nappal csendes volt ott az élet. De éjjel, hallotta ugye-e, hogy a falu népe babonás buzgalommal kerülte, mert a pinczéből éjjente kísérteties zaj hallott ki.

— Ugy, ugy. A Babi meséli panaszszerte.

Hát abban a kastélyban minden éjjel

bálokat tartottam.

— Minő bálokat, te elkárhozott lélek?

— Ez bántja lelkemet. Hogy minőket? Hej bálokat, minőkről sejtelve sincs a világnak. Aki végig megy a folyosóján és benyit az ebédlöbe, ráakad egy fali ajtóra. Ha azt kinyitja, egy sikátorba jut. Azon végig megy és megint talál balra egy ajtót. Az egy lépcsősorhoz vezet. Aki a lépcsősoron lehalad, egy boltozatos pinczébe jut. Ebbe tartottuk a bálokat. A bálakon ki-ki álarcban jelent meg. Megfordult ott az alabástrom arcú, aranyhajú szépségtől az albániai barnáig hét vármegye kinálatos szépsége. Ki-ki választotta a magát.

— Ah! Ah! Sodoma fajzata.

— Ivott vele a „Balaton gyöngyéből“, a „Tokaji opál“-ból, megforgatta megtánczoltatta. Mikor aztán rózsás lett a világ a tokajitól, akkor szépen bevonultak kettecskén valamelyik illatos virágos kis szobába aközül a huszonnégy közül, amelyek jobbra-balra nyílnak, gobelinnel, selyemmel bársonnyal rakva.

— Ah istentelenek. Atkozott pereputyok! Phüh! De melegem van.

— Ott mulattam én még tegnap is. Oda várnak még mai is, mikorra lelkem, pokolba, kárhozatra készül.

— Ma is? Hát ma is?

— Hej, van ám, még pedig szilajan.

— Hát idegenek nem csiphettek volna rajt, ti istentelenek?

— Nem! Mert az ebédlö előtt áll, pisztolyal hezában egy öreg fekete embe-

ad kifejezést, hogy a tagok ily szép számban jelentek meg. Kéri a közgyűlést, hogy a tisztújítás megejtésének vezetésére egy korelnököt válasszon.

A közgyűlés korelnökké Gelsy Péter urat választotta meg, ki is megköszönve a beléje helyezett bizalmat, kéri az ideiglenes jegyzőt, hogy a múlt hó 18-án megtartott értekezlet által kiküldött bizottság jelentését terjessze elő. Weisz Ignác ideiglenes jegyző felolvassa a bizottság jelentését, mely a jelen közgyűlés határnapját, a Vörösmarty ünnepély rendezését és a tisztikar s választmány jelölését foglalja magában.

A közgyűlés nagy lelkesedéssel egyhangulag vette tudomásul a bizottság jelentését, melynek alapján megválasztattak.

Elnök: Ft. Keller Lajos.

Választm. elnök: Tary István.

Jegyző: Weisz Ignác.

Pénztárnok: Keresztes Aron.

Könyvtárnok: Tóth János.

Választmányi tagok: Gyárfás Géza, Gelsy Péter, Koncz Lajos, Weisz Imre, Baksay József, Falábu Imre, Pap Pál Pál, Hegyessy Ilés, Lipták Jenő, Baksay Illés, Geigner Lipót, Büchler Gábor, Falta Gyula, Korom Gáspár, Gémes Lajos és ifj. Farkas Ferencz. Póttagok: Lovass Jenő, Pálinkó János, Goldmann Ignác és Szécsenyi Lukács.

Korelnök a választást határozatként kimondván, az elnöki széket Ft. Keller Lajos ur foglalta el, ki is szép és lelkes

szavakban mondott köszönetet a megtiszteltetésért s felszólította a közgyűlést, hogy ha netáni indítványával élni óhajtana valaki, álljon fel szólásra.

De ezzel senki sem óhajtott élni, mire az elnök a közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére Lipták Jenő és Keresztes Aront kéri fel s az ülést nagy éljenzések közben bezárja.

— **Munkás istenitisztelet.** A róm. k. templomban e hó 9-én délelőtt a 10 órai istenitisztelet oly jellegű lesz, mely áhítatra s fényre nézve ritka jelenség számban megy mai napság. Azon munkások, kik 9 hónapig Sáros megyében voltak munkán Hohenlohe herczeg birtokán, senki által rá nem beszélve, vagy felkérve, puritán hálaadó istenitiszteletet rendeznek. Céljuk az, hogy leróják hálájukat az isteni gondviselésnek azon kegyelmeért, hogy a hiszszu kilenc hó alatt kivétel nélkül a legjobb egészségnek örvendő végezhettek néhez munkájukat s a munka bevégeztével mindannyian egészségben térhettek vissza szülőföldükre, még pedig meglegedve, mert jó keresetük volt. Az összes férfi munkások mintegy hatvanan égő faklyával sorakoznak a templom szentélyében s a fény emeléséhez hozzájárulnak a fehérbe öltözött azon nők, lányok is, kik különben nem velük voltak Sáros megyében. Szép megnyilatkozása a vallási kegyeletnek, a nép józan s korrekt gondolkozásának. Míg ily józan gondolkozása s nemes szívé a népünk, nem kell félnünk, hogy a nihiliz-

gánybanda hurta a ropogóst. Tánczoltak, mulattak nagyban.

A késői alakhoz rögtön csatlakozott egy tüzes szemű huri, akinek csak egy álarc alatt látszott ki a szeme csillogása. ezer rétvő volt a szoknyája, piros a viganója. Atölelte a jövevényt és szerelmesen suttogott.

— Ki vagy édes?

— A Csóri Péter vagyok.

— Hazudsz. Te nem vagy a Csóri Péter.

— De, ha mondom.

— Hiába mondd, mert te a káplán vagy.

— Ki vagy te, hogy ezt tudod?

— En, én onnan tudom, felelt dévaj kaczajjal a pajkos hölgy, — mert a Csóri Péter — én v a g y ő k.

Ezzel a társaság rengeteg hahótája kíséretében lekapta az álarczát, amely mögül elővigyorgott pufók, czinikus ábrázata. — Hát... hát a társaság? habegte a megtréfált káplán, kinos zavarral.

— Derék környéki urak. Mulatunk.

— Hát... hát a cheldenai jelszó?

— Olvassa el atyaságod visszafelé fordíva és gondoljon a naptárra, amely szerint ma április elseje van, az ötvenest pedig a Zsiga cigány muzsikálja.

Egy pillanat s a káplán ur kétségbeesett futással rohant el.

Hogy hol járt azon éjjel, a plebános ur ma sem tudja.

mus és anarchizmus polyp-karjai közé kerüljön.

— **Megyegyülés.** Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 14-én ülést tart, melynek tárgysorozatában községünket közelebből érdeklő tárgy nem fordul elő.

— **Törvényszéki bonczolás.** Folyó hó 4-én halálos kimenetelű szerencsétlenség történt gróf Károlyi Imre árpádhalmi uradalmán; ugyanis egy csikó Komár Mihály 19 éves béres fiut úgy rugta halantékon, hogy az menten szörnyet halt. A bonczolást a szentesi kir. járásbiróság vizsgáló bírója fogatosította Mágócson.

— **Képviselő választások.** A községi képviselői állások betöltésére, választási határidőül Szegvár községbe e hó 12-ik napját, Derekegyház községbe e hó 15-ét, és Teés községbe e hó 18-ik napjának d. e. 9 óráját tűzte határidőül a járási fozsolgabíró.

— **Balesetek az algyői hidépítésnél.** Ugy látszik, hogy mire felépül az algyői új vasuti hid, tekintélyes lesz azoknak a száma, akiket az építkezésnél baleset vagy nagyobb szerencsétlenség ért. A szerencsétlenségek annyira napirenden voltak már Algyőn, hogy ez a kereskedelemügyi miniszternek is feltűnt, aki aztan vizsgálatot is rendelt el a telepen. Amíg a vizsgálat tartott, némileg apadt is a balesetek száma. Most azonban egyszerre ismét két balesetről értesülünk. Szabó János három méter magas tetőről zuhant le munkaközben, míg Csiki István munkást kőhányás közben érte baleset. A sérült munkásokat Fuchs dr. vállalati orvos részesítette az első segélyben.

Köszönet nyilvánítás.

A „Polgári Kör“ vezetősége a nyilvánosság terén is őszinte köszönetét s háláját fejezi ki első rendben mindazon hölgyek és uraknak, kik a „Vörösmarty“ ünnepélyt szereplésükkel nem várt diadalra juttatták, másodsorban pedig elismeréssel adózik a „Polgári Kör“ a nagyérdemű közönségnek is, hogy az általala rendezett ünnepélyt szives megjelenésével díszesítte ni egyeskedett.

Mindszent, 1900. decz. 9.

A „Polgári Kör“ megbízásából:

Keller Lajos,
elnök.

Köszönet nyilvánítás.

Mindazoknak, kik megboldogult nőm temetésén részt vettek, hogy ezáltal is enyhítsék fájdalmamat, ez uton is hálás köszönetem nyilvánítom.

Mindszent, 1900. december 8.

Bodnár Ferencz
és családja.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos.
Weisz Ignác.

aki mindaddig süket és vak, míg egy ötvenes bankót a kezébe nem dugnak és a titkos jelszót a fülébe nem sugják.

— Hát mi az a jelszó? — te ördög.

— Ma este chaldeus nyelven hangzik „doráj tájdnolob“. Ha könnyíteni akar lelkemen atyaságod, még ma följelenti az egész bált a esendőrségnek és azon módon elfoghatják a bandát, amely az én lelkemet megmételyezte... szánom.

— Ne karatyolj, sátán. A gyónási titkot nem árulhatom el, azt persze te nem tudod. A hangod erejéről látom, kibirod még reggelig, majd akkorra kiviszem neked a bünbocsánatot. Addig imádkozz, szerencsétlen!

... A kapu nyikorgott, a kapus kibocsájtotta a káplánt, aki méteres léptekkel igyekezett a plebániára.

*

Ej volt, szép csillagos éj. Beszélt irunk. Nyuljunk az események közepébe. Allig burkolt alakjainak sorra tűntek el a „Belzebub kastélyában“.

Ugy éjjel felé bukdácsol fel e kastély lépcsőin egy elmaradt álarczos sötét alak. A folyosó ajtaja bezárult mögötte. Ott állt a fekete ember előtt, az ebédő ajtajában. A kezébe nyomta az ötvenest és fölébe sugta:

— Doráj tájdnolob!

— Retápet má doráj! — morgott az öreg, — azzal bebocsájtotta. Az alak végig haladt az ismert sorrendben.

Le is került a pinczébe. Talált is ékes társaságot. Kiki asztalnál ült és csörögtek a billikomok. A háttérben egy czi-

Karácsonyi és ujévi üdvözlők

Karácsonyi és ujévi üdvözlők

Karácsonyi és ujévi üdvözlők

A t. közönség figyelmét felhívom, hogy rendkívül diszes
Karácsonyi és ujévi üdvözlőket
 hozattam, melynek szives megtekintését kérem.

Képes levelező-lapokban óriási választék.

Teljesen új minták. Darabja 3–20 krig.

Tisztelettel
WEISZ IGNACZ
 könyvnyomdája.

Karácsonyi és ujévi üdvözlők

N a p t á r a k

1901. évre.

A t. közönség tudomására hozom, miszerint az 1901. évre szóló naptárak megérkeztek és könyvnyomdamban beszerezhetők.

A közönség különös figyelmébe ajánlom heti előjegyzési naptáraimat, melyek eddig is a legnagyobb keresletnek örvendtek.

A „Mindszenti Lap“ előfizetői a naptárakból 5 százalék kedvezményben részesülnek.

Több mint 50 féle naptárból választék és pedig 15., 20., 25., 30., 40. és 60 kr árban.

Tisztelettel
W E I S Z I.
 könyvnyomdája.